

Kina še ne bo imela kmalu atomskih bomb

Manjka ji za to potrebne industrijske osnove, pa tudi nekaterih surovin, kot je dejal sam kitajski zunanji minister.

TOKIO, Jap. — Skupina japonskih časnika je obiskala Peiping. Sprejel jo je tudi kitajski zunanji minister Chen Yi. Časnikarjem je rekel, da Kitajska ne bo imela atomskih bomb, "še nekoliko let". Ta izjava je časnika presenetila, kajti kitajski komunisti so začeli trditi že l. 1950, da bodo v "doglednem času" sestavili prvo atomsko bombo.

Minister je dostavil, da kitajska industrija še ni tako razvita, da bi mogla proizvajati vse sestavne dele bombe, poleg tega ji manjkajo tudi nekatere surovine. Atomske bombe pa morajo imeti preje ali pozneje, kajti Kitajska neče ostati "država drugega razreda".

Političnim opazovalcem v Tokiju ni razumljivo, zakaj je kitajska vlada sploh dala tako izjavo. Ali je hotela s tem poudariti, da nujno želi več gospodarskih zvez s tujimi državami? Ali hoče naenkrat povdagniti svojo miroljubnost? Ali pa je morda izjava samo zagrinjala, ki se za njim nekaj skriva?

Minister je tudi izjavil, da bodo sedanji petletni gospodarski plan podlajšali za leto dni, kar znova potrjuje vesti, da se kitajsko gospodarstvo še zmeraj nahaja v hudi zagati.

Senat obravnava temeljno zakon o podpiranju tujine

WASHINGTON, D.C. — Senatni odbor za zunanjo politiko je poslal svoj predlog o podpiranju tujine v plenum. Predlog se glasi na \$4.2 milijona, je torej za \$700,000,000 večji od tistega, ki ga je izglasoval predstavniki dom. To je dalo kritikom zakona veselje, da so ga v senatnem plenumu začeli hudo napadati. Debatu bo verjetno trajala še nekaj dni v prihodnjem tednu. Senator Dirksen računa, da bo stavljeno okoli 40 spreminjalnih predlogov, ki bodo skušali znižati podpore za cel milijon dolarjev. Sedanji zakon samo pooblašča federalno upravo, koliko denarja sme porabiti. Sledil mu bo še nakazilni zakon s podrobnimi podatki, kako federacija namerava podpirati tuje dežele. Tam se bo boj za posamezne zneske začel znova. Ker jih bo mogoče takrat sama znižati ne pa povišati, pričakujejo, da bodo končen znesek zelo zmanjšali.

Debatu v senatu se ne vrši po strankarski liniji. Med najhujšimi kritiki so ravno demokratični senatorji, posebno tisti z juga. Ne moti jih dejstvo, da ima njihova stranka predsednika v Beli hiši.

Največ zločinov, samomorov in duševne obolenosti se dogodi poleti.

**Vremenski
prerok
pravi:**

Delno oblačno in toplejše. Najvišja temperatura 50.

Novi grobovi

Mary Fajfar

Včeraj je nepričakovano umrla na svojem domu na 1032 E. 174 St. 79 let stara Mary Fajfar, roj. Vidic, doma v Selu v fari Breznica na Gorenjskem, od koder je prišla leta 1907. Bolehala je okoli poldrugega leta. Mož Frank ji je umrl lani v maju. Bila je mati Mary Novak, Franka, Victorije, Angele Baller, pok. Amalie, pok. Edwarda, pok. Gabrielle, Olge Sebring, Lillian Pollak, Floride Hack (Mich.) in Dolores Fajfar, 7-krat stara mati, 6-krat prastara mati, sestra Katarine Velikonja (Nem.), Jakoba in Jožeta Vidic (oba v Jugosl.). Bila je članica Podr. št. 25 SZZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto ob 8.15 zjutraj v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na Kalvarijo.

Nixon čaka v ozadju

V republikanskih krogih prodira vedno bolj prepričanje, da utegne biti Nixon edini, ki bo lahko preprečil imenovanje Goldwaterja.

WASHINGTON, D.C. — Do predsedniških volitev je še eno leto, do konvencij, ki bodo predsedniške kandidate imenovali, pa tudi še precej nad pol leta, vendar se kaže v republikanski stranki že kar precej jasna slika. Dolgo je med onimi, ki so v javnosti znani kot kandidati, vodil newyorški guverner Rockefeller. Ko se je ločil od svoje žene in se nato poročil z ločeno ženo nekega svojega znanca, so njegove simpatije med volivci začele naglo padati.

Čim bolj so padale simpatije za Rockefellerja, tem bolj so rasle za sen. Goldwaterja, vodnika konservativnega krila v republikanski stranki. Liberalno krilo je skušalo potisniti v ospredje guv. Romneya iz Michiganina in guv. Scrantona iz Pennsylvanije, pa ni doseglo dosti uspeha. Izgleda, da prihaja do prepričanja, da z njima proti Goldwaterju, ki ima za seboj že okoli 40 odstotkov vseh delegatov za republikansko konvencijo, ne more uspeti. Njene oči se obračajo proti Nixonu. Ta je v zadnjih tednih stalno pred očmi javnosti z raznimi govori, časnikarskimi konferencami in izjavami. Čeprav sam izjavlja, da ne vidi možnosti, da bi bil prihodnje leto ponovno republikanski predsedniški kandidat, trdijo dobri poznavalci politike, da se moč obrača in ravna prav tako, kot bi se moral, če bi hotel imenovanje za predsednika doseči.

Eden od republikanskih strankinih vodnikov je dejal te dni: Če hoče sen. Goldwater doseči imenovanje za predsedniškega kandidata, mora dobiti vsaj tri od štirih primarnih volitev v New Hampshire, W. Virginiji, Oregonu in Kaliforniji.

Kubanci ne dajo dosti na obljubljeno kitajsko pomoč

MIAMI, Fla. — Nedavno je rdeča Kitajska obljubila Kubi 10 milijonov dolarjev nujne pomoči v zvezi s škodo, ki jo je napravil hurikan Flora. Tudi zvesti pristaši Castra ne dajo veliko na to obljubo. Rdeči Kitajci so namreč dali Kubi veliko posojilo že leta 1960, toda ta do tega še ni dobila niti centa. Kitajci se izgleda ravno po reku: Obljubiti in dati je preveč!

Kerr-Millsov zakon o bolniškem zavarovanju ni dosegel cilja

Doslej je v njegovem okviru dobilo pomoč le 148,000 bolnikov v 28 državah.

WASHINGTON, D.C. — Da se ubrani splošnemu bolniškemu zavarovanju za ostarele in onemogle, je Kongres še za časa Eisenhowerjevega režima sklenil Kerr-Millsov zakon, ki naj bi vsaj deloma podprl tiste ostarele in onemogle reveže, ki ne morejo plačevati zdravniških in bolniških stroškov. Sedaj je poseben senatni pododbor pod predsedstvom senatorja McNamare preiskal, kakšna je vrednost zakona.

Večina odbora, ki obstoja iz demokratskih senatorjev, je našla v zakonu vse polno senčnih strani. Od zakona je sedaj imelo korist samo kakih 148,000 bolnikov, od teh je pa 100,000 takih, ki bi jih morale podpirati posamezne države. Kerr-Millsov zakon jim je dal možnost, da te stroške prevzamejo na federacijo, kar so tudi storile.

Od zakona ima korist samo pet največjih držav, ki so do sedaj dobile 88% vsega, kar je federacija prispevala za zdravstvene in bolniške stroške. Samo 28 držav se poslužuje zakona, druge se ne brigajo zanj. Pogoji za podpore so veliko prestrogi, upravni stroški pa znašajo včasih do 60% vseh izdatkov.

Proti mnenju demokratske večine so seveda protestirali republikanski senatorji kot pododborova manjšina. Niso pa mogli zatajiti dejstva, da se zakon ni obnesel.

V New Yorku so začeli podirati znano Penna železniško postajo

NEW YORK, N.Y. — New York bo zopet izgubil stavbo, ki mu je vtisnila svoj pečat: glavno postajo Penna železnice, ki je bila otvorenja l. 1910. Kmalu potem jo je začela preganjati usoda. Pred njo so se pojavili prvi Fordovi avtomobili, njim so se z leti pridružili še drugi železniški promet je začel padati, danes ni niti senca tega, kar je bil l. 1910. Železniška uprava se je morala pokoriti gošpodarskemu razvoju, kot se je pred njo tudi uprava železnice New York Central. Zmanjšani železniški promet in dviganje cene za stavbni svet je pognal postajo pod zemljo. Nad njo bodo postavili nov "Madison Square Garden", ki bo še večji od starega.

Arhitekti so se dolgo časa borili, da bi postaja ostala nedotaknjena. V njeno obrambo so celo piketirali, da bi pridobili javnost na svojo stran. Pa ni nič pomagalo. Stavba bo izginila in ostal bo samo spomin nanjo pri vseh tistih, ki so se od tam vozili na deželo tja do San Franciska. Med njimi je tudi mnogo takih imigrantov, ki so šli iz taborišča Ellis Island naravnost na Penna postajo, da odrinejo na zapad v negotovo bodočnost.

Na dnu Tihega oceana bodo postavili potresno opazovalnico

NEW YORK, N.Y. — Geološki observatorij Columbia univerze bo postavil dve miljki bokoboko na dnu Tihega oceana potresno opazovalnico. Bo 115 milj južno od Point Arena, Cal. Bo to edina potresna opazovalnica te vrste na svetu. V obratbo prišla prihodnje poletje.

Rusi so odbili predlog o posebnem sestanku azijsko-afriških unij

MOSKVA, ZSSR. — Ta teden zboruje v Moskvi konvencija ruskih delavskih unij. Prisotnosti je nad 7,000 delegatov, nad 80 je pa delegacij iz tujine. Tuje delegacije imajo pravico do debate, ne pa do glasovanja. Na konvenciji so tudi kitajski komunisti, ki so hoteli staviti predlog, naj delavske unije iz Afrike in Azije skličejo svoj poseben kongres, kjer bodo obravnavale "domače zadeve".

Rusi so takoj opazili ost in zato je predsednik konvencije Grišin že v svojem uvodnem govoru izjavil, da so ruske unije proti takim "teritorialnim" sestankom, ker rušijo mednarodno solidarnost delavskega gibanja. Ako so sestanki potrebni, naj jih organizira Svetovna federacija delavskih unij s sedežem v Parizu. Ta pa je trdno v ruskih rokah.

Udeleženci konvencije so se tudi močno zanimali za stališče italijanskih komunistov, ki trdijo, da ni trenutno potreben niti sestanek vseh komunističnih strank, ker pripravljana dela še niso izvršena. Mnogi med udeleženci mislijo namreč kar v Moskvi počakati na praznovanje oktobrske revolucije, potem pa se še udeležiti običajnega sestanka vseh komunističnih strank. Ali ga letos ne bo?

Avstrijske oblasti na sledijo zakladu nacistov

TOEPLITZ, Avstr. — Ko so oblasti zvedele, da je utonil v jezeru Toeplitz 19 let stari Alfred Egner, potapljač iz Zahodne Nemčije, v začetku tega meseca, so prepovedale dostop do jezera in vso obalo zastražile. Strokovnjaki so nato po naročilu oblasti začeli sistematično preiskavati z radarjem in posebno televizijsko kamero dno blizu 300 čevljev globokega jezera.

Posrečilo se jim je odkriti večje število kovinskih predmetov, o katerih sodijo, da naj bi skrivali zaklade, ki so jih SS ob koncu druge svetovne vojne potopili v jezeru, da bi jih kasneje ob ugodnem času iz njega rešili. V močnih jeklenih zabojih naj bi bilo shranjeno zlato, druge dragocenosti in številke vlog v švicarskih bankah.

V zadnjih mesecih so se širile tudi vesti, da so se preživeli vodniki nacizma, ki jim je skrivnost jezera Toeplitz znana, spoznameli, da zaklad rešijo z njegovega dna. Sedaj se je tega posla lotila oblast, ki brez dvoma zaklada, če do njega pride, ne bo izročila nacistom.

Banditje hoteli ugrabiti hčerko japonskega cesarja

TOKIO, Jap. — V dobrih 20 letih se je na Japonskem svet postavil na glavo. Kar bi bilo pred vojno nemogoče celo v domišljiji, se godi danes kot nekaj izrednega, toda možnega. Med take pojave spada drzen načrt japonskih banditov, da ugrabijo najmlajšo hčerko japonskega cesarja Mrs. Takako Shimazu, staro 24 let.

Načrt so skovali trije banditje. Ako bi ga bili uresničili, bi bili zahtevali \$140,000 odkupnine. Vse skupaj se je ponesrečilo, ker se je eden med tremi banditi skesal in vso stvar naznanil policiji, ki je takoj prišla ostala dva. Vsi trije pridejo pred sodnijo.

DO ZMAGE V J. VIETNAMU SAMO ŠE NEKAJ MESECEV?

Poveljnik ameriških vojaških sil v Južnem Vietnamu gen. Harkins je izjavil, da bo zmaga nad komunistično gverilo v Južnem Vietnamu dosežena v "nekaj mesecev" in da se bo že v dveh mesecih vrnilo okoli tisoč ameriških vojakov iz J. Vietnama domov.

TOKIO, Jap. — Sodelavec vojaškega lista "Stars and Stripes" Steve Stribbens je objavil danes, da mu je gen. Harkins, poveljnik vseh ameriških čet in vojaških skupin v Južnem Vietnamu, dejal v Sajgonu, da je "zmaga, kolikor je mogoče ta izraz uporabiti v te vrste vojni", v Južnem Vietnamu oddaljena le še nekaj mesecev. General je priznal, da se bodo boji vlekli še dolgo, dolgo časa, da pa bo odločitev padla v nekaj mesecih in da se bo okoli tisoč ameriških vojakov od 15,000, kolikor jih je trenutno v J. Vietnamu, vrnilo domov že v teku dveh mesecev.

Berlinsko vprašanje na hladnem do volitev v ZDA

BONN, Nem. — V tukajšnjih poučenih krogih prevladuje mišljenje, da bo Nikita Hruščev pustil vprašanje bodočnosti Berlina v miru, dokler ne bodo mimo predsedniške volitve v Združenih državah. Vsaka nova berlinska kriza bi utegnla škodovati predsedniku Kennedyju pri volitvah.

Nikita Hruščev Kenendyja sedaj že toliko pozna, da ve v glavnem v vsakem slučaju, pri čem je, zato mu je menda ljubše, da bi bil ponovno izvoljen Kennedy, kot pa kdo drugi, pa naj bi bil ta že demokrat ali republikanec.

Vrhovno federalno sodišče bo pretreslo zakon o odvzemu državljanstva

WASHINGTON, D.C. — Vrhovno federalno sodišče je sklenilo, da bo znova pretresalo vprašanje, ali je zakon o odvzemu državljanstva v skladu z duhom naše ustave. Zakon predvideva, da zgubi vsak naturalizirani državljan naše državljanstvo, ako je neopretgoma tri leta v svoji prvotni domovini, ali pa pet let zunaj mej naše dežele.

Na podlagi tega zakona je tekom zadnjih 12 mesecev zgubilo naše državljanstvo nad 1,200 oseb, med njimi tudi Mrs. Schneider, ki misli, da se ji godi krivica. Zato je začela s tožbo proti federalni upravi. Zadeva je prišla do najvišjega federalnega sodišča, ki je sklenilo, da jo bo znova pretreslo.

Kdaj bo obravnava prišla na vrsto, še ne vedo. Za razpravo pred najvišjim sodiščem vlada v zainteresiranih krogih veliko zanimanje.

Pred novim načinom podpiranja izvoza pšenice? WASHINGTON, D.C. — Kot smo predvideli, so postali prevozniki stroški za pšenico ovira za prodajo v Rusijo. Rusi pač nečajo plačati več, kot je svetovna cena, tako za pšenico kot za prevozne stroške. Naš izvoz se bo moral tej zahtevi ukloniti. To se je deloma že zgodilo. Rusi bodo plačali za pšenico dnevno svetovno ceno, za prevoz jim pa naše ladje ponujajo nižje tarife, ne \$23 za tono, kot se je glasila prvotna zahteva, ampak samo \$15-18.

Naše ladje nečajo same nositi zgube, zato stavijo pogoj, da jim federalna administracija za toliko poviša podporo, kolikor bi bilo zgube radi nižje voznine za prevoz pšenice na Rusko. Naš davkoplačevalec bo torej "prispeval" kar dvakrat h kupčiji: najprvo so farmarji dobili podporo pri prodaji pšenice, sedaj jo bodo pa še ladje pri prevozu.

— Pri prometnih nesrečah ponoči je dvakrat večja verjetnost smrti kot podnevi.

Iz Clevelanda in okolice

Na partijo kart vabijo — Demokrati klub 23. varde vabi v petek zvečer ob osmih v spodnjo dvorano SND na St. Clair Ave. na partijo kart. Načelnik kluba Edi Kováčik pravi, da so vsi vabljeni in vsi dobrodošli!

Politični shod v Collinwoodu — Jutri ob osmih zvečer bo v Slov. del. domu na Waterloo Rd. predvolivni shod, na katerem bosta govorila tudi župan R. S. Locher in predsednik mestnega sodišča A. Prijatelj.

V bolnišnici — G. John Smrtnik z Gleeton Rd. na Richmond Heights je v Euclid Glenville bolnišnici, soba št. 516. Bil je operiran na očesu. Obiski so dovoljeni.

Iz bolnišnice — G. Joseph Flak s 15416 Glenwood Ave. se je vrnil iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, jarila in pozdrave.

Rojak napaden na cesti — Ko se je včeraj zgodaj zjutraj vračal ing. Marko Černe z 1017 S. 62 St. domov, sta ga dva neznanca napadla in skušala oropati. Ko se je napadeni napadalec otepal, je kričal na pomoč. Dva mlada človeka, ki sta bila v bližini na cesti, sta prihitela Černetu na pomoč, nakar sta napadalca, katerih eden je gozil Černetu z revolverjem, pobegnili. Napadeni je bil ranjen na glavi od udarcev z revolverjem. Odpeljali so ga v Mt. Sinai bolnišnico, kjer so ga obvezali in odpustili domov.

Nov obtožilni material — Oblasti so včeraj našle po večernem iskanju ključa od motelske sobe, v kateri je živel umorjen zlatar in draguljar Richard S. Richards. Ti naj bi bili dodaten obtožilni material proti Johnu Vanatti, ki so ga oblasti obtožile umora, Vanatta je bil družabnik Richardsa v lastništvu Howard Johnson's Motor Lodge.

Zadnje vesti

ZDRUŽENI NARODI, N. Y. — Združene države, Sovjetska zveza in 15 drugih držav je predložilo v glavnem političnem odboru glavne skupščine resolucijo, v kateri se zavzemajo za preprečev vseh preiskov jedrskega orožja, tudi onih pod zemljo. Napovedujejo, da bo resolucija v glavni skupščini sprejeta z velikansko večino.

MIAMI, Fla. — Fidel Castro je včeraj preko radia in televizije trdil, da Osvetnja obveščevalna služba (CIA) izvaja nestranske napade na Kubo. Dejal je, da so kubanske oblasti prijele več njenih sedelavcev, — med njimi tudi dva Kanadčana.

BAMAKO, Mali. — Včeraj sta maroški kralj in predsednik Alžirije Ben Belia na posredovanje abesinskega cesarja Hajle Selasija in predsednika republike Mali Keite sklenila dogovor o premirju na alžirsko-maroški meji in o mirni rešitvi spora o meji med obema državama. Premirje naj bi stopilo v veljavo jutri opolnoči. Med tem je prišlo dejansko do povečanja bojev. Alžirci se trudijo, da bi potisnili Marokance iz po njih zasedenega ozemlja, ki bi ga morali ti v smislu sporazuma itak izprazniti.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 210 Thurs., Oct. 31, 1963

Alžirsko-maroška vojna

Ob alžirsko-maroški meji pokajo puške in kanoni, pokajo tudi redke bombe, toda vsega tega še ne moremo smatrati za pravo vojno, akoravno je časopisje že začelo pisati o njej. Obema nasprotnikoma manjka prav vsega, kar je za vojno potrebno: hrane, orožja, municije, letal, izvežbanih vojakov in poveljnikov itd. Kri seveda teče, toda ne v potokih, prave fronte še ni in je verjetno tudi ne bo, ker je meja med obema nasprotnikoma predolga, da bi jo mogla zasesti s četami v strnjeni fronti.

Vendar so boji nevarni. Lahko res rodijo zapletljaje, ki bi segali daleč preko obeh držav, v Afriki in Evropi. Take možnosti ne izključujejo povod za sedanje sovražnosti.

Prvi povod zanje so dali, kot se čudno sliši, francoski zemljevidi. Dokler je bila vsa severna Afrika na zahodu pod francosko kontrolo, je bila francoska uprava v Sahari podrejena Maroku. Takrat je bil Maroko veliko večji, kot je danes, vsaj na papirju. Ko pa je l. 1956 Maroko postal neodvisna država, ni Francija priznala novi državi več ozemlja, kot je bilo tisto, ki je znano kot Maroko. Maroko ni dobil takrat pod svojo kontrolo ne sedanje Mavretanije ne zahodne Sahare. Temu primerno so v Franciji predelali tudi zemljevide. Sahara na zemljevidih je do l. 1956 "spadala" še k Maroku, po tem letu pa že k alžirski koloniji. Maroko je sicer protestiral, toda protesti niso zalegli. Moral se je vdati v usodo in čakati na boljše čase.

Ti časi so prišli z ustanovitvijo nove alžirske republike. Maroški kralj jo je ne samo priznal, ampak tudi toplo pozdravil, toda zahtevi po Sahari se ni odpovedal. Alžirska vlada je seveda stala in stoji na stališču, da spada vsa Sahara po njeno oblast in ne samo vzhodni in južni del. Tako trdi novi francoski zemljevid.

Spor je tlel pod žerjavico do letošnjega leta. Sedaj misli Maroko, da je prišel čas, da se s silo polasti spornega ozemlja. Alžirska diktatura predsednika Ben Belle se je začela tresti. V krajih, ki ležijo daleč od prometnih žil in kjer živijo Berberi, je izbruhnil upor, ki ga uporniki mislijo voditi tako kot boj proti nekdanji francoski kolonialni armadi. Maroko misli, da alžirska vlada v tem boju ne more zmagati kot tudi ni Francija. Pač pa jo bodo boji tako obslabili, da se ne bo mogla z uspehom upreti, ako bo Maroko vojaško zasedel sporni del puščave. Maroko torej računa, da se bo sosedni sovraznik kmalu tako izčrpal, da bo moral pristati na sporazum. Treba je samo potrpežljivo čakati.

Ben Belli je vojna z Marokom prišla kot nalašč. Dežela se je globoko razočarala nad revolucijo. Prebivalstvo ni zainteresirano na svobodi, gospodarsko se mu pa godi še slabše kot pod francosko kolonialno upravo. Korist od revolucije ima samo kakih 10-20% prebivalstva, največ bivši pripadniki Narodno-osvobodilne armade, ki so se vrnili v novo alžirsko administracijo, dasiravno se večinoma znajo komaj podpisati. Radi nesposobnosti domače uprave in pomanjkanja kapitala propada vse, kar je revolucija pustila nedotaknjena. Da odvrne nezadovoljnost ljudi z gospodarsko stisko, je Ben Bella kar zadovoljen, da lahko pošlje vsaj zanesljivi del armade na fronto, da ne podleže demagogiji njegovih političnih nasprotnikov. Kako dolgo bi se vojna znala vleči, to ga trenutno ne skrbi.

Vojna se bo zavlekla še iz drugega razloga. Saharska puščava je menda bogata na prirodnih zakladih, ki so pa pod zemljo in še neraziskani. Kompromis o razdelitvi puščave je torej tvegana stvar, lahko da Maroku ali alžirski republiki samo mačka v vreči. Treba je torej šele ugotoviti, kje so prirodna bogastva, to bo pa trajalo še precej časa. Torej se s koncem vojskovanja nič ne mudi.

S takim stanjem svet ne more biti zadovoljen. Vojne operacije ob alžirsko-maroški meji lahko, razburkajo duhove v vsej Afriki. Ne smemo namreč misliti, da so nove afriške države res tako prijateljske in solidarne, kot se kažejo v Združenih narodih. Skoraj vsaka čaka na "obračun" s svojimi sosedi glede dokončne meje. Vsaka vidi samo plemena, ki bi morala biti pod njeno kontrolo, noče pa priznati, da so tudi na njeni zemlji plemena, ki bi rada prišla pod sosedno državo. Imamo celo nekaj slučajev, ko neodvisna afriška država trdi, da je njena sosedna sploh ne potrebna. Tako misli na primer Maroko o Mavretaniji. Če bi se enkrat začele revidirati sedanje državne meje v Afriki po plemenskih mejah, bi bil hitro ves ta kontinent v plamenih. Spori med Abesinijo, Somalijo, Kenijo itd. to jasno namigujejo. Vojni požar ob maroško-alžirski meji bi torej lahko zažgal vso Afriko.

Koščljiv položaj bi lahko nastal tudi v Evropi. Maroko in alžirska republika se ne morata tudi zaradi različnega političnega sistema. Ben Bella je "socialist", ki hoče iti po svoji poti v socializem. Kaj razume pod tem, je že pokazal. Maroški kralj je pa fevdelec starega kova. Misli sicer na politične, gospodarske in socialne reforme, toda samo na take, ki ne bi omejele njegove oblasti in premoženja. Ben Bella in maroški kralj Hasan II. sta si torej ro-

jena nasprotnika, ki ne poznata nobenega mostu v svojih političnih, gospodarskih in socialnih pogledih. To dobro vesta tudi diktatorja španski Franco in portugalski Salazar, zato vlečeta z Marokom.

Na drugi strani so evropske demokracije bližje idejam Ben Belle, čeprav vseh ne odobravajo. Maroško-alžirski spor bi torej lahko razkral tudi Evropo. Trenutno je pa ne bo, ker je De Gaulle proti takemu razkolu. To je edina svetla točka v tem zamotanem položaju.

BESEDA IZ NARODA

Pred "Kresovo" prireditvijo

Cleveland, O. — V nedeljo, 3. novembra, ob pol štirih popoldne bo v šentvidski dvorani Sicer mi naslov sam "Melodijaritem-ples", le v nekem širokem zamahu nakazuje vsebino prireditve, vendar se mi zdi, da skriva v sebi tisto, kar mladega človeka napolnjuje. Muzika, dinamika, takt.

Vsak, ki mu je slovensko življenje pri srcu, obrača oči v organizacije, ki združujejo mlade ljudi, zakaj ti bodo nosili bodočnost in če se bodo zavedali tudi svoje odgovornosti, bo v tej bodočnosti lahko še mnogokrat omenjeno slovensko ime. Slovenski grunt na tujem — če smem tako imenovati našo emigracijo — si ne more privoščiti tistega, kar je bilo nekoč doma v navadi, ko je gruntar gospodar držal za vajeti do zadnje ure — ti meni luč, jaz tebi ključ. Na tem majhnem slovenskem gruntu, ki ga imamo tudi, morajo svoj ključ mladi vzeti, predno zadnja luč obsveti stare, ki so orali in sejali dolga leta.

Kres si je zadal nalogo, da iz starih zakladov narodove folklore prinaša pred nas ritem, razgibanost in ljubke, blesteče okamenine tihožitij iz pretekle dobe, ki so nekoč polnile zlasti naše vasi. To ni samo slovenska sentimentalnost, čeprav jo tako mnogokrat dojamemo — to je bil dejansko del našega starega življenja, ki so mu bile v okras naše narodne noše, porisane skrinje, spreminjaste rute, leetova srca, vejica rožmarina in roženkravta stisnjeni v star molitvenik, ki je imel še koščene platnice. Morda je sentimentalno moje gledanje, ker sem to kot otrok še doživel in se še spominjam, ko sem v hlastanju za knjigami brodil po kmečkih podstrežjih, kjer sem zadeval ob kolovrate, stare preslice in ob orodje, ki mu niti imena nisem znal dati. Pri Katarineku v Gorenjah, tako blizu Kranja in vendar tako daleč od vsega po naročilu narisane — koliko

stvari sem predel iz stare skrinje, koliko starih bukev prelistal (med stranmi so bile stare rože, stisnjene tja Bog vedi kdaj), koliko je bilo obledelih pantelcov, za katere nisem vedel, počemu so jih hranili in za kaj so jih nekoč rabili. Danes se mi zdi, da sem tedaj zadeval ob tisto, kar so že tedaj objuvali tisti, ki so hoteli preiskati in opisati žitje in bitje starega slovenskega človeka.

Nekaj tega vrši med nami Kres, delček tega. Lepo je to delo in če ga bodo člani nadajevali z ljubeznijo in z željo, da del slovenskih starožitnosti od časa do časa prineso pred nas zato, da nas povežejo z njimi, je to delo takšno, da ga moramo podpreti. Potrebni smo namreč vračanja v skromno, toda trdno življenje sredi tega brezobličnega gibanja, ki nam iz leta v leto bolj jemlje izrazitost, ki jih je nekoč slovenski človek imel.

Studij starih plesov, starih navad in običajev naj bi bil mladim ljudem, ki so strnjeni v Kresu, opora v njih lastnem oblikovanju, obenem pa čudovita knjiga idej za prireditve, ki jih bodo v bodočnosti še imeli. Skrbno naj gledajo, da ne bodo zvodeneli in se popltili v prizadevanju samo za zunanjim efektom. S slovenskih starožitnostih je namreč na svoj način skrita slovenska duša in Kresov glavni namen naj bi bil, da nam to prinese v prepotrebnost ogledalo. Nam, da se vidimo, kakšni bi morali biti, in tujcem, da bodo videli, iz kje smo zrasli.

V nedeljo, 3. novembra, kresujejo mladi ljudje. Prav je, da sedemo k njih ognju. Jaz se morda vrnem spet na podstrešje stare Katarinekove hiše in morda bom to in ono boljše umel kakor nekoč. Naš obisk naj bi mlade podprl v njihovem delu in jih nagnil, da bodo v skrbnem studiju prišli do čistih zakladov, ki jih naša preteklost toliko skriva.

Karel Mauser

Mogočna manifestacija slovenslva v Chicagu

Chicago, Ill. — Da bi prispela med prvimi, sem pospešeno "priganjala drsečega konjčka". In res, celih 40 minut pred napovedanim pričetkom sem dospela pred veliko dvorano Sokol Havlicek, kjer se je obetalo največje vsakoletno srečanje Slovencev v Chicagu na Slovenskem dnevu pod pokroviteljstvom Slov. radijske ure, katero že 13 let vodi za največjim uspehom dr. Ludvik in Corinne Leskovar z odborom.

V veliko zadovoljstvo mi je vedno, če lahko opazujem množico, ki prihaja na prireditev. Toliko različnih obetanj se bere v njihovih očeh in na obrazih. Pa mislite, da sem za svoje "grešne" namene opazovanja, kako se ljudje zbira, prispela o pravem času? Kje neki! Se malo bi se bila obotavljala, pa bi pristala na kakem pomožnem sedežu ob strani. Dvakrat sem preverila uro, če le ne zastaja, ker je bila zbrana že tolika množica. Ne, ni me varala ura, varalo me je prepričanje, da radi prihajamo zadnje minute ali še malo pozneje. Ze pred začetkom programa je bilo razpoloženje zelo obetajoče. Z mikrofonom je zvenelo prelepo zborovsko petje, med katerim se je mešal živahen pomenek

med zbrano množico in prisrčno medsebojno pozdravljanje.

Luči v dvorani so ugasnile, oder pa je zasijal v vsej svoji praznični svetlobi, ki je lepo dopolnjevala nastopajoče vse do kraja. Zbrane je pozdravil glavni organizator in neutrudljivi delavec za slovenstvo dr. L. Leskovar. Ameriško in slovensko zastavo so slavnostno vzpostavili člani Ameriške Legije. Pri izvajanju obeh himen se je občutek slavnosti še povečal. Ameriško himno je pela Ančka Gonja, slovensko pa Johnnie Osterman. Da "naša reč slovenska živo klije", je potrjevala velika množica navzočih. Hvaležnost ameriški zemlji in ponos biti član te skupnosti, ki daje dom, svobodo in kruh vsem doseljenecem; to hvaležnost sem čutila ob poslušanju ameriške himne, ter ponos, ko je ljubka "Miss Slovenija" Marta Krasovec prebrala guvernerjevo proklamacijo o Slovenskem dnevu v angleščini, a županovo v slovenščini.

Deški zbor šole sv. Štefana je pod vodstvom p. Vendelina (naj mi oprostite to skrajšano ime, ker to ime je že postalo sinonim njegovega dela med Slovenci) in ob spremljavi prof. Alfreda Fishingerja, ko-

razno zapel "Izidor ovčice pasesl" ter "God Bless America". Sledile so deklice s pesmijo "Sem deklica mlada" in s prekmurjskim plesom predic. Skladnost v petju in plesu sta bili najboljši priči nadarjenosti nastopajočih in velikega truda, ki sta ga vložili gospe C. Leskovar in Margie Prah Leff. Straussove variacije na valčkovno temo za klavir je lepo zagrnila mlada Marija Matkovic. "Naš up, naša nada..." je oznanil dr. Leskovar naslednjih najmlajših devet parov. Bolj prisrčnega nastopa res mladih (3-6 let) si je težko zamisliti. Zapel so "Mi se imamo radi" in še zaplesali oblečeni v pestr in nad vse ljubke narodne noše prikrojene za njihova leta, po res izvirni zamisli ge. C. Leskovar, katera jih je s tako ljubeznijo pripravila za nastop. "Čez tri gore" in "Let the rest of World go by" je ob spremljavi tria Rudija Hodnika ubralo zapel ženski trio "The Tonette's". Pri prihodnji točki sem se vprašala, kje je imela prostor v mladi glavi dolga pesmica "Medvedova svatba", ki jo je tako zanosno deklamirala mala Pavlica Petkova.

S svojim sodelovanjem nas je razveselila tudi hrvatska plesna skupina, ki je zaplesala troje kol.

Iz raznih prireditev znana, marljiva in mnogo obetajoča pevka gdč. Marija Kranjc je z vsakim nastopom stopnico bližje vrhu, ki terja veliko naporov. S tako milino in občutkom zapeti narodno pesem, da je še vedno pristna, narodna; po drugi strani pa tehnično in po obsegu glasu težko arijo Rosine iz Seviljskega brivca tako doglano izvesti, priča o solidnem

znanju in pridnosti talentirane pevke. Svoj del k njenemu uspehu je doprinesel odlični pianist prof. A. Fishinger, ki jo je spremljal.

Nadalje smo slišali lepo zveneči srbski moški zbor "Obilič", ki je zapel tri pesmi ob graciozno dirigiranju Simeona Popovića. Njihovo izvajanje pesmi "Oj Doberdob" bi delalo čast vsakemu slovenskemu zboru. 32 nadarjenih gojenk baletnega studia ge Urban z venčkom plesov. Poseben užitek je bilo gledati skladnost in gracijskost mladih plesalk.

V imenu guvernerja Kernerja in župana Daleya je zborovalec pozdravil dober prijatelj Slovencev Ald. Vito Marzullo. Vzpodbudno besedo k večji slovenski zavednosti je prinesel sourednik dnevnika Chicago's American Fred Orehek in čestitke Slov. uri je izrazil univ. prof. John Zvetina.

Mladinski zbor je prispeval lep delež s prizorom narodnih običajev spleten v venček "Vsi so prihajali" pod vodstvom p. Vendelina.

Tudi letos je odbor izbral najzaslužnejšega delavca za slovenstvo ter mu podelil odlikovanje. "Skladatelj, dirigent in velik ljubitelj ter vzgojitelj naše mladine" je govoril dr. Leskovar. Nobenega dvoma ni bilo, komu so pritakale te vrline, čeprav še ime nagradjenca ni bilo izrečeno. P. Vendelin Spen-dov je bil izbran s spontanim priznanjem njemu in odboru v vsej dvorani. Redko mine slovenska prireditve brez njegovega sodelovanja in apelov, naj ljubimo in nečujemo svoj slovenski jezik. S temi besedami je izzvenela tudi njegova za-

(Nalje na 3. strani)

Kulturna kronika

Koncert Ilirije

Cleveland, O. — Vsakoletni koncert Ilirije v nedeljo, 27. oktobra 1963, pri Mariji Vnebovzeti je kljub raznim prireditvam, ki so se v okrožju cleve-landskih Slovencev vršile skoraj istočasno, sijajno uspel. Ker je bil to nedeljo tudi praznik Kristusa Kralja, so dobri farani prihiteli k popoldanskim po-božnostim v zelo velikem številu. S kora je zadonela veličastna himna Kristusa Kralja. Pela jo je tudi vsa cerkev.

Po blagoslovu smo se podali v cerkevno dvorano, kjer so se nam pridružili še prijatelji Ilirije s St. Clairja, iz Euclida in z Maple Heightsa. Prostorna dvorana se je napolnila do zadnjega sedeža. Točno ob štirih, kot je bilo napovedano, so nastopili pevci in pevke s pevovodjem Martinom Rakarjem na čelu, burno pozdravljeni od občinstva.

Prvo je zbor zapel "Ujetega ptiča tožba" občuteno ter obenem vznemirno, kakor besedilo in pomen pesmi veleval. Sledil je gromovit aplavz. Druga je bila poskočna "Sijaj, sijaj lunica", sledili sta "Pozimi iz šole" in "Kak' ribcam dobro gre". Nato so dekleta zapela "Srce je žalostno" in "Lahko noč" in žele gromovito pohvalo. Za temi je zopet nastopil skupni zbor ter zapel narodno "Zagorski zvonovi", nakar je nastopil deški zbor Slovenske šole ter presenetljivo lepo zapel "Do-Re-Mi". Vsa dvorana mu je navdušeno ploskala. Zadnja točka pred odmorom je bila Gounodov "Unfold", mogočna ter veličastna pesem, pri kateri je prišel sleherni glas na odru do svojega izraza.

Vse točke koncerta je spremljala na klavirju pianistinja Miss Josephine Tercek.

Po odmoru se je Father Godina v vznešenih besedah zahvalil občinstvu, ki se je odzvalo v tako velikem številu vabilu Ilirije. Opozoril nas je na dve krasni zastavi, ki sta popolnoma novi ter postavljeni na oder prav za ta koncert. Na desni je slovenska narodna trobojnica, simbol slovenskega naroda in slovenske narodne pesmi, ki smo jo prejeli od Boga v naši slovenski naravi; na levi je ameriška zastava, simbol svobode in svobodnega udeleževanja, pod to zastavo lahko pojemo naše narodne pesmi. Nato je spregovoril pevovodji: "Vam, Mr. Rakar, in vašemu zboru iskreno čestitam na odličnem uspehu, ki ga vršite bodisi v cerkvi ali v dvorani. Današnji večer naj vam bo v priznanje in zadostženje za vaš dolgoletni trud in vnemo, ki jo gojite za cerkevno ter narodno glasbo!"

Presenečena dvorana je z navdušenjem strmela v dve novi zastavi, ki sta krasili koncertni oder; brez dvoma velikušni okrasje neutrudljivega župnika M. Jagra, ki je sam navdušen ljubitelj lepega cerkvenega ter narodnega petja, za kar so mu farani zelo hvaležni.

V drugem delu programa je bila zanimiva pesem Valentina Vodnika "Moj spomenik", ki so jo pevci peli z velikim občutkom. Sledile so pesmi "Vinska", "Hladna jesen", dvospev "Rožmarin se je posušil", "Na oknu deva je sedela", pri pesmih "Till Tomorrow" in "Micika, Micika" je bilo občinstvo tako vznemirjeno, da so ju morali pevci ponoviti; zaključek koncerta je tvorila ameriška himna "America".

Po koncertu se je nadaljeval družabni večer v šolski dvorani. Tam sta pela Mrs. Jane Poznik in Matt Dolenc, pri mizah pa se je glasilo ljudsko petje. V kuhinji so se vrtele prepozne kuharice Mrs. Stanonik in Mrs. Percie; v dvorani se je razvil prijeten družabni večer, pri katerem so bili vsi židane volje.

Zadnja točka družabnega ve-

čera je bila licitacija krasne, umetniške mizice, mojstersko delo g. Prijatelja, ki jo je kot velik prijatelj petja podaril Iliriji. Srečni dobitelj je bil Mr. Matt Baraga, ki je mizico vesel odnesel domov.

Ilirija je tega večera prejela priznanje in hvaležnost od strani faranov v obliki meri, kakor se spodobi; in posetniki so se v najboljšem razpoloženju razšli. Ernest Terpin

Franc Rožnik: Srčni utrinki

Dolga je pot, preden pride danes iz Slovenije knjiga v Cleveland. Še če je poslana z letalsko pošto, mora prej obrati vse kote in ovinke.

Na spomlad letos je izšla v Ljubljani pesniška zbirka z naslovom Srčni utrinki. Seveda v pesnikovi samozaložbi. Po zunanji obliki je to nenavadno prikupna in tudi praktična knjiga. Tudi notranje je kar prijetno urejena. Vsebuje sicer samo 21 pesmi, ki so tiskane na lepem papirju na 80 straneh. Avtor je zbirko razdelil na pet ciklov: uvodne misli, soneti, mladinske, voščila in epske misli. Zbirko zaključuje faksimilirano pismo rajnega pisatelja Frana Sal. Finžgarja. Je to eno izmed zadnjih pisem, to je od 9. februarja 1962, ki jih je Finžgar napisal v svojem dolgem življenju tako rekoč brezštevilno. V pesniški zbirki je namreč med drugim objavljena tudi pesem Do cilja, ki jo je pesnik zložil Finžgarju za njegovo 92-letnico življenja. S pismom se Finžgar pesniku zahvaljuje za voščilo.

O zbirki govorim tudi zategadelj, ker je njen avtor Franc Rožnik, danes pater Hugo, kartuzijanec v Pleterjah na Dolenskem. Ta in oni med našimi staronaseljenci se ga še spominja, posebno pa tisti, ki so pred leti peli pri svetovidskem cerkvenem pevske zboru Lira, pri katerem je bil nekaj let društveni blagajnik. Sicer pa ima p. Hugo tukaj v Clevelandu še nekaj ožjih sorodnikov.

O avtorju pesniku mi je došlejš uspele zbrati naslednje podatke. Rojen je bil 7. nov. 1891 v Horjulu pri Ljubljani. V Ameriko je prišel leta 1920 in je živel prvih osem let v Clevelandu. V tem času je opravil tukaj srednjo šolo, potem pa je bil eno leto v Chicagi pomožni urednik pri Amerikanskem Slovincu. Odtod je za pet let odšel v Washington, kjer je bil v službi pri jugoslovanskem poslanstvu. V tistem času je bil ameriški jugoslovanski poslanik univ. prof. dr. Leonid Pitamir. Ta leta je Rožnik uporabljal za to, da je opravil pravne študije.

Iz Washingtona je odšel v San Antonio v Texas, kjer je izvrševal samostojno pravno prakso. Leta 1935 pa se je vrnil v domovino, opravil bogoslovne študije na ljubljanski teološki fakulteti in stopil v kartuzijo Pleterje, kjer sedaj živi pod imenom pater Hugo že 27 let.

In še eno bi omenil ob njem: že nekaj let piše svoje življenjske spomine. Če bodo ti kdaj izdani v knjižni obliki, bodo obsegali 300 do 400 strani. Naslov imajo Borba za poklic. Dobra polovica spominov obsega, kot sem zvedel, Rožnikove spomine na leta, katera je prebil v Ameriki. Sam pravi o tem delu, da je to "zgodovinsko sociološki študij, prepleten z aktualnimi zgodbami mojega življenja, življenjski standard v Ameriki, posebno pa slovenskega naroda. Vmes je tudi nekaj humorja." Po njegovem naj bi se ameriški del spominov imenoval "Usoda emigranta". — Toliko o avtorju-pesniku p. Hugu.

Redki so, ki bi v letih, kakor jih ima danes p. Hugo Rožnik, stopali pred svet z zbirko svoje pesniške Muze. Še bolj pa so redki, ki bi kaj takega tvegali v razmerah, kakršne so danes v naši domovini. — Naša želja je, da bi gospod z njo uspel.

F.S. FINZGAR:

STRICI

"Kar reci; Lucija, če rečeš, prst si grem odsekati na tvalo."

"Po brata pojdem," je hitro izrekla, da je Gašper ostrmel.

"Ti? Po tadvu, ki sta nam naredila tako sramoto?"

"Na Podlog si želita. Zvedela sem. Ponižala se bom in pojdem."

"Obljubil sem, Lucija; ne odrečem ti. Toda, oče, oče! Preveč ga boš užalila!"

"Nič ne bo zvedel. Glej, sem že vse preudarila: V nedeljo pojdem k fari. Obiskati moram botro, ki me že tolikanj vabi; tudi pri šivilji imam opravka, saj veš, da se bliža čas. Od tam pa hitro stopim v Lepo njižo. Ali ne?"

"Preveč je ponižanja zate."

"Obljubil si, da me uslišiš."

In še tesneje ga je objela.

"Zaradi obljube, Lucija, naj bo; in še enkrat: samo zaradi obljube."

Lucija ga je poljubila na ustnice, ki so izrekle to odredilo besedo. Vsa je bila preverjena, da se ji pot posreči, in smehlja se je zaspala kot dober otrok, ki čaka Miklavzevega jutra.

V nedeljo med obedom je oče Šimen zoper svojo navado večkrat pogledal na uro. Tudi Gašperjeve oči je parkrat poiskal. A Gašper se mu je umikal, dokler ni oče nemiren vprašal:

"Kje vendar tiči Lucija?"

"K botri je šla po opravilu in k šivilji. Pa se zamudi. Zenske niso nikoli zgovorne, saj veste."

Oče je spet pogledal na uro in nagubani čelo.

"Pa je le predolgo ni. Ali si pozabil, kaj sem ti naročil zaradi Lucije? Kaj vse zavidni ljudje cijarajo! Jo že tako dovolj boli."

Oče se je naslonil ob okno in gledal po poti, ali ne prihaja Lucija. Pet minut mu je bila že muka čakanja. In spet je začel:

"Gašper, ti veš dobro, da je šla še kam drugam. Ne prikrivaj. Jaz tega ne trpim."

Sin je gledal v mizo in pisal z nohtom krive črte po javoru.

Oče je še gledal in očakoval, pa je bil čezdalje bolj nestrpen. Predirljivo se je zadržal v sina in nato ukazal, kakor je znal samo on:

"Gašper, razodeni! Pri tej priči!"

"Ne upam se," je šepetal Gašper predse.

"Stari je potrkal ob mizo."

"Kakšna beseda je to? Ne upam se, ne upam... Ali si smrkev, komaj za šolo geden, ali si mož?"

Gašper je bil ob tem ukazu res naenkrat majhen — kot deček — pred očetom. Plaho je izdal:

"Po brata je šla."

Tedaj je Šimen planil, kot bi treščilo vanj:

"Lucija — po ta dva?"

Pograbil je suknjč, segel po klobuku in odvihral iz hiše ter se kar skokoma spustil v dolino.

"Joža, koleselj in konja!"

je prigrmel v hišo k Vodorju, mlinarju.

Kot bi trenil, so zapregli. Šimen je odklonil hlapca, prijel sam za vajeti, dvignil bič in še rekel: "Če pade konj, pade meni!" Nato je počil z bičem. Koleselj je zaropotal in kar odletaval na cesti, tako je vozil.

Medtem se je Lucija že bližala Lepi njiži. Ni slutila, da bo zanjo ta pot tako strašna.

Včasih je celo postajala in razmišljevala, ali naj bi se vrnila ali naj bi šla naprej. Res je vselej zmagalo to skromno srce, toda muka ji je bila nova misel in z njo nov strah: če me zapodita? Pokleknila bom pred njiju in ju prosila s povzdignjenimi rokami, kakor Boga prosimo. Saj sta vendar človeka! — In se je spet opogumila ter šla naprej. Vso pot je molila. Prosila je svojo patrono, priprošnjo za oči, naj jima odpre oči srca, da spregledata, koliko trpi. In molila je k angelu varihu, naj ji prišepetava prave besede, ko bo prosila. In vendar je bila noga čezdalje težja, korak vse bolj kratek in počasen. Ko je zagledala Mrzlikarjevo hišo in tesno okence, ki je gledalo iz strehe, ji je srce začelo tako tolči, da je pritisnila roko na srčno stran. Le še nekaj korakov je bila od hiše. In čudo, tedaj jo je nenadoma zapustil ves strah, nasmehnila se je sama sebi, potegnila si z rutico po čelu in se mirno zbrala.

Takrat je zaropotal na cesti koleselj. Lucija se je stisnila k plotu, da bi ji blato ne oškropilo krila. Tako je bila zatopljena vase, da se še ozrla ni po vozniku. Šele, ko je koleselj obstal nenadoma tik nje, je dvignila oči. Vsa trda je postala, ko je zagledala Podlogarja. Ta je pa že skočil z voza, stopil k njej in jo prijel za roko:

"Za božjo voljo, Lucija, kaj si mi storila?"

"Še nič," je dehnila snaha.

"Hvala Bogu! Kar z menoj! In nazaj pojdeva."

Lucija je šla kot ovčica za Šimnom. Vse se ji je vrtilo v glavi. Šimen je obrnil, jo posadil poleg sebe in pogljal.

Vso pot nista izpregovorila besedice. Ljudje pa, ki so ju videli, so sodili: "Lejte si no, kako ji streže! Stari je bolj nor nanjo kot lasten mož."

SEDMO POGLAVJE.

Kaj zgodnja pomlad je prišla. Podlogarjeva fanta sta se vrnila s polja, kamor ju je nezavedno vleklo vsake nedelje. Bajtarske kozice so se že pasle po rebri, in komur je šla trda za klajo, je prignal past voliča ali kravo. Po sprehodu sta šla v svoj borni kvartir.

Mihor je legel, Boltežar pa je obsedel pri oknu in gledal v griče, za katerimi je bil Podlog. Ko se je nagledal in namislil, je odprl majhno skrinjico. Poiskal je v papir zavito klobaso, vzel trd vogal kruha in začel prigrizovati.

Počasi je grudil trdo malico in skrbno pobiral vsako drobtinico, ki se je oddrobila od suhe skorje.

Kakor večkrat, mu je bilo tudi to pot skrajno pusto pri srcu. Ogledoval je to ubogo podstrešnico, kot bi je ne bil še nikoli videl.

Za vrati sta viseli jamšarici, ki sta s kadečim se stenjem napisali vse polno črnih jezikov po steni. Poleg njiju je mahedrala s kljuk črna, zamazana jamska obleka. Za koruzni strah bi bila na Podlogu pregrda. Po stropu, ki je imel križem kražem razpeljane rumene poke, so bile umazane, kakor hlebi velike lise od zamoka. Streha ni držala. Med revnima pogradoma — Mihorjev je imel novo, belo nogo — je bila tesna soteska za enega človeka. In še skrinjice in mizica pod oknom, to je bilo vse.

(Dalje prihodnjik)

MOGOČNA MANIFESTACIJA SLOVENSTVA V CHICAGU

(Nadaljevanje z 2. strani)

hvala za podeljeno mu priznanje.

Radijski plesalci vedno razveselijo prisotne z lepimi narodnimi plesi. Noge pod sedežem so se začele kar same premikati po poskočnih taktih "Zidane marele", ko so zaplesali lahkopeti pari, katere tako uspešno vodi ga. C. Leskovar, ki je z go. Mileno Soukal tudi pela lepo ponarodelo pesem "Na mostu" ob zvokih Frank Kovacica in njegovih fantov. Po istem napevu so gibčni plesalci še zaplesali.

Z lanskega festivala znana sopranistka slov. rodu, gđc. Janet Nolting je zapela: "Po gorah grmi, se bliska" ter arijo Traviate, za kar so jo poslušalci nagradili z dolgotrajnim ploskanjem. Moški pevski zbor Franca Prešeren je odlično zapel izbrani program. Nastopil je še plesni TV duo z Joe Pat v dveh poljskih plesih.

S parado trinajstih ljubkih slovenskih deklet v večernih oblekah, ki so predstavljale vsaka eno leto uspešnega delovanja Slov. radio ure v Chicagu ter z Miss Slovenija v narodni noši je bil z impozantno živo sliko na odru zaključen bogat, pester in v lepo celoto zakrožen program Slovenskega festivala. Za zadnjo točko je kralj polk Frank Jankovic v zboru 24 slov. godbenikov igral venček najbolj priljubljenih slovenskih narodnih. Za vsako nastopajočo dekle so igrali en verz pesmi, ki so jo v tistem letu največkrat igrali na Slovenskem radiju.

Ob zaključku bodi tudi omenjeno, da je čikaška Tribuna ob tej priliki posvetila pol strani Slovencem z lepimi slikami narodnih noš in slovenske preteklosti.

Vsem, ki so nastopili na odru, organizirali in s čimerkoli pripomogli k blesteči manifesta-

MALI OGLASI

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico blizu E. 55 in St. Clair Ave. Najemnina \$35. Vprašajte na 1334 E. 55 St. X

V najem

5 sob zgoraj oddamo blizu E. 67 St. Kličite RE 1-5513. (212)

Hiša naprodaj

6 sob, 3 zgoraj, 3 spodaj, dvojni lot, 3 garaže, plinski furnez, 2 kopalnici, aluminijasta vetrna okna. Na 1110 E. 72 St. (211)

Naprodaj

Starejši 5-sobni bungalow, zelo lep znotraj, velik lot, sadna drevesa, v fari Marije Vnebovzete. Kličite LI 1-4832. (211)

V najem

5 sob, kopalnico in garažo oddamo na 1274 Norwood Rd. Ogledate si lahko vsak čas. Furnez na plin. EX 1-6523. (211)

V najem

3 sobe, zgoraj, oddamo na 1179 E. 79 St. \$35. Ključ se dobi na 1175 E. 79 St. ME 1-3144. (211)

V najem

Zelo čisto 4-sobno stanovanje s kopalnico in shrambo, zgoraj, oddamo odraslim. Bilzu Sv. Vida. Kličite 431-3373. (25,28,31 okt, 1 nov)

Opremljene sobe

Tri opremljene sobe se odda v fari sv. Vida. Vse priprave spodaj. Kličite IV 1-6072. (M., Thurs. F.)

V najem

Oddamo 2 sobi in zamrežen porč, opremljeno, na 1069 E. 72 St., ali kličite RE 1-7051. (211)

ciji slovenskega življa na tej prireditvi, iskrene čestitke za požrtvovalno delo, ki je bilo potrebno za tak uspeh.

F. Humar

OAD bo debatirala o "vmešavanju v tuje zadeve"

WASHINGTON, D.C. — Svet Organizacije ameriških držav se posvetuje že ves teden, ali naj skliče za november sejo zunanjih ministrov, da bi začeli debato o medsebojnem "zavarovanju" proti vojaškim revolucijam in diktaturam, ki grozijo vsem svobodno izvoljenim demokratskim vladam, eni bolj, drugi manj. V krogih OAD so mnenja deljena. Vsi so zato, da naj demokratske vlade dobijo podporo tudi od zunaj, ako jim grozijo upori, toda na drugi strani je treba spoštovati načelo, da se nobena država ne sme vtiikati v notranje zadeve tuje dežele. Da bi bile vse ameriške vlade soglasne o tem vprašanju, na to nihče ne računa, delijo se namreč skoraj na polovico. Sedaj upajo pristaši "zavarovanja", da imajo večino (14 glasov) in silijo, naj debata pride od sveta na konferenco OAD zunanjih ministrov. Naše državno tajništvo je na strani tistih, ki se ne bojijo "vmešavanja", toda noče svojega stališča vsiliti nobeni ameriški republiki.

Gen. Taylor opustil obisk v Turčiji, Pakistanu in Indiji

WASHINGTON, D.C. — Načelnik skupnih glavnih stanov ameriških oboroženih sil gen. Maxwell D. Taylor bi moral na zasedanje CENTO v Ankaro, nato pa na obisk v Pakistanu in Indijo. V Pakistanu naj bi skušal pomiriti vladu zaradi ameriške vojaške podpore Indiji, v Indiji pa vplivati na vladu, naj išče rešitev spora s Pakistanom.

Sedaj je bilo objavljeno, da in da trenutno ne more na potovanje. Pomanjkanje časa nemara ne bo edini vzrok odpo-

Veselja čas.... vsaki čas.... uživajte kozarec Stroh's piva. Poskusite, kaj varjenje z ognjem napravi pri pivu. Nalijte si lažjega, mehkejšega, bolj osvežujočega piva. Popijte Stroh's... edino ameriško z ognjem varjeno pivo.

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT 26, MICHIGAN

PREMIUM QUALITY ALWAYS...POPULAR PRICES EVERYWHERE

RABITE EAGLE ZNAMKE KOT DENAR V VSEH 4 MAY TRGOVINAH!

MAY'S BASEMENTS

Še nikoli po tako nizki ceni!

6,000 prazničnih in športnih
Srajc
Z DOLGIMI ROKAVI

Najnovější kroji, blagovi in barve!

2.99 do 3.99
če so perfekte

PRAZNIČNE SRAJCE

- Strokovno krojenje
- Bombažaste tkanine
- Peri in nosi tkanine
- Bombažasti oxford
- Pol-razprti ovrtniki
- Ovrtniki s togilajem
- Z gumbom pripeti ovrtniki
- Bele
- Barvaste
- Progaste
- Mere: ovrtniki 14 do 17 rokavi 32 do 35

ŠPORTNE SRAJCE

- Strokovno krojenje
- Bombažaste
- Tkani bombaž
- Peri in nosi tkanine
- Bombaž in rejon
- Razprti ovrtniki
- Z gumbom pripeti ovrtniki
- Potiskani vzorci
- Tkani križasti vzorci
- Enebarvne
- Zoženo opasje
- Modre, sive, olivne, rdečkaste, rjave, drap
- Mere: S, M, L, XL

KLETNI ODDELEK MOSKIH OBLAČIL, THE MAY COMPANY, V MESTU IN PODRUŽNICAH

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

In res je uganil, ker je knežinja še isti dan prosila kneza, da ji je dovolil, da ostane v lovskem dvoru z Danušo, z dvorjankami in duhovnikom Višonjkom, ki je bil proti temu, da bi Zbiška prezgodaj pripeljali v Pšasnish. Gospod de Loris se je počutil po dveh dneh precej bolje in je začel vstajati; ko pa je izvedel, da "dame" ostanejo, je ostal tudi sam, da bi jim delal družbo na poti in bi jih branil pred vsako nevarnost, če bi jih napadli "Saraceni". Od kod naj bi se vzeli ti Saraceni, tega vprašanja si možati Lotarinžan ni stavljal. Tako so res na daljnem zapadu imenovali Litovce, a od njih vendar ni mogla groziti nobena nevarnost hčerki Kejstutovi, rodni sestri Vitoldovi in sestrični "krakovskega kralja" Jagie-la. Toda gospod de Loris je živel predolgo med križarji, da bi vkljub vsemu, kar je slišal na Mazovju in o pokristjanjenju Litve in združitvi obeh kron na glavi enega vladarja, ne smel sklepatis, da lahko pričakuje od Litovcev vsako moč zlo. Tako so mu govorili križarji, a on še ni popolnoma izgubil vere v njih besede.

Medtem pa se je dogodilo nekaj, kar je vrglo senco med križarske goste in kneza Januša. Na dan pred odhodom dvora sta dospela brata Gottfried in Rotgier, ki sta bila poprej ostala v Čehanovu, a z njima je prišel neki gospod de Fourcy (izg. Fursi), ki je prinesel za križarje neugodno novico. Zgodilo se je bilo namreč, da so tuji gostje, ki so bili pri križarskem starosti v Lubovu, torej on, gospod de Fursi, potem gospoda von Bergov in Majneger, oba iz

rodbin, ki sta imeli že od prej velike zasluge za križarski red, slišali raznovrstne vesti o Jurandu iz Spihova, a ne le, da se jih niso ustrašili, marveč so celo sklenili, da zvbijo na bojišče slavnega bojevnika, da se prepričajo, ali je v resnici tako strašen, za kakršnega ga imajo. Starosta se je sicer protivil, sklicujoč se na mir med redom in mazovskima kneževinama, končno pa je vendar, morda v upanju, da se znebi groznega sosesa, sklenil, da ne bo le gledal skozi prste na vso zadevo, ampak tudi dovolil zanj obojrožene hlapce.

Vitezi so poslali Jurandu poziv, ki ga je drage volje sprejel pod pogojem, da odpravijo ljudi in se bore sami trije z njim in z dvema tovarišema prav na meji med Prusi in Spihovom. Ker pa vendar niso hoteli ne hlapcev odpraviti in ne zapustiti spihovskega ozemlja, jih je napadel, zapodil hlapce, gospoda Majnegerja lastnoročno grozno prebodel s kopjem, a gospoda von Bergova ujel in ga vrgel v spihovske kleti. De Fursi se je edini rešil in tri dni blodil po mazovskih gozdovih, ko pa je izvedel od smolarjev, da so v Čehanovu redovni bratje, se je prebil do njih, da bi se skupno z njimi pritožil pred knežjo milostjo, prosič ga kazni in povelja, da se osvobodijo gospod von Bergov.

Te vesti so takoj skalile dobre odnose med knezom in gosti, ker nista samo oba došla brata, ampak tudi Hugo von Danfeld in Zigfrid von Lowe začela silovito zahteva-

ti, naj knez vendar enkrat ugotovi križarski pravici, naj reši mejo razbojnika in mu enkrat za vselej odmeri kazn za vse krivice. Zlasti Hugo von Danfeld, ki je imel z Jurandom svoje lastne stare račune, katerih spomin ga je pekel z bolečino in sramoto — je skorajda z grozo hrepenel po maščevanju.

"Pa pojde pritožba na velikega mojstra" je govoril, "in če ne najdemo pravice pri vašem knežji milosti, si jo utegnem sam poiskati, četudi bi se za tistega razbojnika zavzelo vse Mazovje."

Toda knez, ki je bil po naravi miroljuben, se je razjezil in rekel:

"Kakšno pravico vendar zahtevate? Ako bi bil Jurand prvi napadel vas, požgal vasi, pogladi črede in pobil ljudi, bi ga gotovo poklical na odgovor in mu odmeril kazn. Toda vaši so ga sami poiskali. Vaš starosta je sam dovolil hlapce za odpravo — a kaj je storil Jurand? Saj je sprejel poziv, zahteval je le, naj ljudje odidejo. Kako naj ga zaradi tega pokaramo ali celo pokličemo na odgovor? Lotili ste se strasnega moča, ki se ga vsi boje, in ste bili po svoji krivdi poraženi — kaj hočete torej? Mar naj mu zapovem, da se ne sme braniti, kadar se vam zljubi, da ga napadete?"

"Saj ga ni napadel red, marveč gostje, tuji vitezi," je odgovoril Hugo.

"Za goste odgovarja red, a vrh tega so bili z njimi hlapci iz lubovske posadke."

"Ali naj bi bil starosta goste kar prepuštil klanju?"

Na to se je knez obrnil k Zigfridu in rekel:

"Glejte, v kaj se obračava pravica v vaših ustih, in mar vaši izgovori ne žalijo Boga?"

Toda surovi Zigfrid je odgovoril:

"Gospod von Bergov mora biti izpuščen iz ujetništva, zakaj možje iz njegovega rodu so bili v redu in so storili velike zasluge križu."

"In Majnegerjeva smrt mora biti maščevana," je dodal Hugo von Danfeld.

Ko je knez slišal te besede, je pogladil lase na obe strani, vstal s klopi in se začel bližati Nemcem z zlovesnim obrazom, čez hip pa se je očitno spomnil, da so njegovi

gostje, zato se je še enkrat zatajil, položil roko Zigfridu na rame in rekel:

"Slušajte, starosta; na plašču nosite križ, torej odgovorite po svoji vesti — pri tem križu — ali je imel Jurand prav ali ne?"

"Gospod von Bergov mora biti izpuščen iz ujetništva," je odgovoril Zigfrid von Lowe.

Nastal je trenutek molčanja, potem pa je rekel knez: "Bog mi daj potrpežljivost!"

Zigfrid pa je nadaljeval z ostrim, udarcem meča podobnim glasom:

"Ta krivica, ki nas je v osehah naših gostov zadela, je samo nova priložnost za pritožbe. Odkar obstoji naš red, nam ni nikjer, ne v Palestini ne v Sedmogradu ne med takratno pogansko Litvo, noben navaden mož storil toliko zla kolikor ta razbojnik iz Spihova. Vaša knežja milost! Mi ne zahtevamo pravice in kazni za eno krivico, marveč za tisoč, ne za eno bitko, marveč za petdeset, ne za kri, prelito enkrat, marveč za vsa leta takih dejanj, za katera bi moral nebeski ogenj sežgati to brezbožno gnezdo zlobe in okrutnosti. Čigavi stoki kličejo božje maščevanje? — Naši. Čigave solze? Naše! Zaman smo se pritoževali, zaman klical po razsodbi. Nikoli se nam ni zadostilo!"

Ko je knez Januš slišal te besede, je začel kimati z glavico in odgovoril:

"Hej! Marsikdaj poprej so se gostili križarji v Spihovu in Jurand ni bil vaš sovražnik,

dokler ni njegova ljubljena žena umrla na vaših vrvi. Toda kolikokrat ste ga napadli sami, hoteč ga umoriti, kakor tudi zdaj, ker je pozival in zmagoval vaše viteze? Kolikokrat ste najeli nanj morilcev ali pa ste streljali nanj s samostreli iz gozdov? Napadal vas je on, kar je res, ker ga je peklo maščevanje — ali mar niste vi ali vitezi, ki žive na našem ozemlju, napadali mirnih ljudi na Mazovju, jih vlačili od tod, požigali vasi, morili može, ženske in otroke? A če sem se pritožil velikemu mojstru, mi je odgovoril: 'Običajna obmejna svojevolja! Dajte mi mir!' Vi pač nimate pravice pritoževati se, ki ste ujeli mene samega brez orožja, v mirnem času, na moji lastni zemlji, in če bi vas ne bilo strah pred jezo krakovskega kralja, bi morda še danes ječal v vaših kletih. Tako ste plačali mene, ki sem iz rodu vaših dobrotnikov. Dajte mi mir, zakaj vi ne morete govoriti o pravici!"

Ko so križarji slišali te besede, so se nestrpnost spogledali; bridko jim je bilo in sramovali so se, ker je knez omenil dogodek pri Zlotoriji v navzočnosti gospoda de Fursija; zato je Hugo von Danfeld, hoteč končati nadaljnji razgovor o tej zadevi, izpregovoril:

"Z vašo knežjo milostjo se je zgodila pomota, katero smo tudi popravili, a ne iz strahu pred krakovskim kraljem, ampak iz pravicoljubnosti, in za obmejno svojevoljo naš mojster ne more odgovar-

jati, zakaj kolikor je kraljevstvo na svetu, povsod na mejah vlada duh svojevoljnosti." "Saj o tem govorim sam, a za Juranda zahtevaš sodbo? Kaj hočete?"

Pravico in kazn."

Knez je stisnil svoje košče-pesti in ponovil:

"Bog, daj mi potrpežljivost!"

"Vaša knežja milost naj pomisli tudi to," je nadaljeval Danfeld, "da naši svojevoljniki delajo krivico samo posvetnim ljudem, ki n spadajo

našemu plemenu, vaši pa dvigajo roko proti nemškemu redu, s čimer zalijo samega zveličarja. A kakšne muke čakajo tiste, ki delajo krivico križu?"

"Poslušaj!" je rekel. "Ne bojuj se z bogom, ker ga ne prevariš!"

In položivši roko križarju na rame, ga je silno stresel, ta pa se je takoj streznil in začel z mirnejšim glasom:

(Dalje prihodnjic)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

PRISLAN PROVISION

SLOVENSKA MESNICA STANKO PRISLAN
1147 Addison Rd. EX 1-1419

Naše posebnosti ta teden:

ROUND STEAK	87c lb.	CENTER PORK CHOPS	79c lb.
ROLLED PORK ROAST	59c lb.	Cooked Salami or DUTCH LOAF	69c lb.

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID KE 1-8187

PROFESSOR WM. J. KENNICK

priporoča svojim prijateljem in znancem, da volijo za

DON DE ROCCO

ZA MESTNEGA SODNIKA

On je sedaj mestni sodnik. En njegov nasprotnik je Irwin Silbert, ki seveda ni ista oseba kot znameniti okrajni sodnik Sam Silbert, ali pa Joseph Silbert, ki je sodnik na Višji sodnici v Cuyahoga okraju. Poleg tega je pa dovolj imeti dva Silberta kot sodnika v Clevelandu.

Plačar. oglaš.

(Wm. J. Kennick, 725 E. 155 St.)

GLASUJTE GOTOVO "NO" K "ISSUE" 8!

(Predlog za izdajo clevelandskega bonda za \$8 milijonov za obnovo mesta)

Volivcem Clevelanda je bilo od strani nekaterih listov in nekaterih javnih uradnikov napak sporočeno, da bo ta denar uporabljen za odstranitev propadajočih predelov mesta. TO NI RES!

SKLAD ZA MESTNO OBNOVO BO UPORABLJEN sledeče:

1. Da bo mesto kupilo in podrlo na RAČUN DAVKOPLAČEVALCEV take odlične zgradbe kot: Addressograph-Multigraph, Auditorium Hotel, Gilman Bldg., Chester-Ninth, Newman-Stern, Ferguson Bldg., Hanna Garage, poslopja, v katerih so odlične restavracije kot Hickory Grill, Tavern in Rohr's. Stroški za to bodo dosegli milijone. Je to odstranjevanje propadlih mestnih predelov (slums)?
2. Da bo mesto kupilo in podrlo 1,300 domov in drugih zgradb na preko 1,000 akrov na bližnji zahodni strani mesta od reke Cuyahoga do W. 58 St. in od Memorial Shoreway N. W. na severu do proge New York Central na jugu. Na tisoče ljudi bo iztrganih iz njihove sredine in prisiljenih seliti se drugam, če to hočejo ali ne. To se lahko zgodi tudi vam.
3. \$5 milijonov od denarja za odstranjevanje propadajočih delov mesta bo porabljenih za gradnjo plošče nad železnico Pennsylvania med E. 9 in E. 17 St. južno od Memorial Shoreway. Namen plošče je poskrbel pogled na jezero najemnikom gornjih nadstropij predloženih pisarniških in stanovanjskih stavb, ki ga ne bo motila železniška proga. Je ta odstranjevanje propadajočih mestnih predelov?

BRANITE LASTNIŠTVO DOMOV PRED NASILJEM MESTNE OBNOVE. USTAVITE IZKORENINJEVANJE PREBIVALSTVA IN UNIČEVANJE NJEGOVIH DOMOV! PREPREČITE RAZMETAVANJE DAVČNEGA DENARJA ZA RUŠENJE ODLIČNIH ŽGRADB!
GLEJTE, DA BO DENAR ZA ODSTRANJEVANJE PROPADAJOČIH MESTNIH PREDLOV DEJANSKO UPORABLJEN V TA NAMEN!

Storite svoj del za ustavitev zapravljanja, nasilja in uničevanja!

Glasujte NO pri "ISSUE" 8 -- Glasujte NO pri "ISSUE" 8

Buckeye Home Owners Improvement Ass'n
Citizens' Tax Savings Committee
Harvard-Scott-Lee Home Owners Ass'n

Walter Kosky, Jr., President of
Civic Action League
Taxpayers' Protective League, Inc.

Apartment and Home Owners' Association
Karl Duldner, Chairman
691 The Arcade

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

RESTAURANT-LOUNGE

LIQUOR STORE FOR SALE

Long Est. Bus. Priced for quick sale. Partners disagree. — For information call TU 9-1499. (210)

RADIATOR Repair Shop — estab-

lished business. Owner will sacrifice for quick sale. 3301 E. 106th St., 375-0011. (210)

DELICATESSEN — Grocery

By owner — Good going business in good neighborhood. North side. — Must sell due to illness. — Call 728-9062. (212)

BEAUTY SHOP N.W., Gd. Loc.

5 dryers. 2 operator shop. \$1,500. Call 637-9318 or 889-5365. (212)

REAL ESTATE FOR SALE

WHEATON — 6 Room Country Home on wooded acre. Wood paneled throughout; W/W carpeting; 1½ car gar. Oil furnace. Taxes only \$161.00. Priced for quick sale by owner \$16,500. MO 8-8078. (212)

HICKORY HILLS — NEW 4 Rm.

expand. Gas heat, water and sewer. Close to shopping and schools. By owner. \$15,500. GA 3-2122. (213)

TAVERN — WITH STOCK

5 Room Apt. in Rear. Full bsmt. Good going business. Vic. 30th Kedvale. BI 7-9063. (210)

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER and Cook — Middle age woman — Own room — Live in — 2 adults in a pleasant Kenilworth home. 5 days a week — \$40 a week — Local references required. Call ALpine 1-4403. (214)

MOBILE HOME FOR SALE

1962 FAN — 8x24 Mobile home. Used 6 months. Priced for quick sale by owner. Call 472-9258. (212)

REAL ESTATE FOR SALE

RETIREMENT RANCH

2 bdrm., large liv. rm., din. rm., cab. kit., oil heat, utility rm., att. gar. On 1½ acres oak, hickory & fruit trees. Near West Chicago. 231-1163. (214)

ROSELLE—3 bdrm. red brk. ranch.

Att. htd. gar., Built-ins. Tile kit., bath. W. W. cptg., Drapes. Close to schools, shopping center and transp. Asking \$21,900. LA 9-1122. (213)

BANNOCKBURN-DEERFIELD

FRANK LLOYD WRIGHT'S LAST 3 yr. old red brk. and Phil. mahog. Dramatic 85' entertainment area; 4 bdrms.; 3 ba.; many bilt-ins. 5½ A. Over \$100,000. By Owner. WI 5-1960. (212)

CHICAGO, ILL.

DOGS-PETS & EQUIPMENT

VIZSLA pups. A.K.C. and F.D.S.D. Good hunting stock. Whelped 9-9-63. Reg. \$100 each. BE 7-3723. (211)

DOGS FOR SALE

ST. BERNARD PUPS — A.K.C. — Male & Female — Pet & Show. Perfectly marked. Rough coat variety. From fine breeding stock. — 395-3865. (212)

POMERANIANS-Toy. Also blk. toy

Poodles. Paper trnd. and shots. Reas. A.K.C. Reg. — ES 8-0720. (213)

REAL ESTATE FOR SALE

CHICAGO RIDGE — Cape Cod, 2 car gar., 4 bdrms., parlor, kit. Near public and catholic schools. Near Wabash Railway. \$16,500. GA 4-1409. (210)

BENSENVILLE — BY OWNER

Bi-Level Home. 3 Bedrooms, Mod. Kitchen, Lots of Closet space. Large Corner Lot. Close to schools, shopping and transportation. For quick sale, \$19,500. PO 6-0611. (214)

BY OWNER

New De Luxe 7 Apt. Bldg. 7300 N. - 2000 W. Fully rented. Income \$14,500. Owner's spacious 3 bdrm. apt. avail. \$10,000 dn. can handle. — RO 4-9640. (214)